

Ovidiu Vasile Ungureanu

Grădina cu
sfinți

EDITURA THEOSIS

www.theosis.ro

office@theosis.ro

Tel: 0770111916

© **Editura Theosis** 2024 pentru prezenta
ediție

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a
României**

UNGUREANU, OVIDIU VASILE

Grădina cu sfinți / Ovidiu Vasile

Ungureanu. -Oradea : Theosis, 2024

ISBN 978-606-95476-8-7

821.135.1

Redactor: Virgil Baidoc

Tehnoredactor: Paula Cionca

TIPĂRIT ÎN ROMÂNIA

Ovidiu Vasile Ungureanu

Grădina cu sfinți

THEOSIS

2024

Predoslovie

Unde ți-ai putea simți sufletul în pace negrăită și într-o liniște nespusă dacă nu în îmbrățișarea celor care te iubesc? Unde ai putea găsi liman și ocrotire în vreme de restricte dacă nu la sânul unei iubiri de mamă? Unde ai putea găsi sprijin și ajutor dacă nu la frații tăi care te privesc cu gingășie și duioșie?

Cu adevărat, *Grădina cu sfinți* îi aduce mai aproape de sufletul nostru pe cei care ca niște miei au fost junghiați pentru mărturisirea Mielului lui Dumnezeu, Cel care a îmbrățișat tina noastră și a umplut-o cu har pentru a o face fiu de Dumnezeu. Versurile acestui volum sunt ca niște semințe de sfinți, care seamănă în inima noastră dorul de Cer, o hrănesc cu curăție și frumos și o duc până în

îmbrățișarea Cerului pentru a se întâlni cu inima sfinților care cu multă dorire ne așteaptă să le fim mai aproape.

Și ce simțire mai plăcută poate să fie decât aceea în care avem *gust de sfinți pe buzele inimii*, fiindcă ne-am înfruptat și noi din preaplinul dragostei, iertării și luminii lor?

Ovidiu Vasile Ungureanu

Grădina cu sfinți

Ce frumoasă e o grădină
Cu flori...
Pare că n-are cum
Să fie
O altă grădină
Mai frumoasă...
Dar am văzut o grădină
Care era... mai frumoasă
Decât o grădină cu flori:
Era o grădină... cu semințe
De sfinți...
Din care răsăreau... cruci...
Care, deși înfipse în pământ
Aveau rădăcina în inima de sfânt...
Și se gătau... în îmbrățișarea
Cerului...
Am pășit cu sfială
Să nu strivesc

Cu păcatul meu
Lacrimile lor...
M-am plecat în genunchi
Mi-am lipit urechea gândului
De țărână...
Să aud cum bate
Inima sfinților...
Inima lor bătea
A iertare, a lumini și a Rai...
Și grăia... în limbă-ngerească...
Am plecat de acolo
Cu gust de sfinți
Pe buzele... inimii...

Sfântul dulce ca mierea

Fiece om zidit de Dumnezeu
E ca nectarul necules din floare
Pe care cu trudire-ar trebui
Să îl prefacem în miere-nveșnicită...

Unii din noi deși hălăduim
Din floare-n floare prin viața noastră
Nu reușim deloc să strângem mult
Nectar ce în dulceață să-l prefacem...

Și ne mâhnim... dar Domnu-ndurător
Ce nu ne vrea decât lumina-n veșnicie
Nu vrea ca prin pustii să rătăcim
Și ne trimite raza de lumină.

Daca vreodată nu poți să pricepi
Cum se preface roada florii-n miere
Să iei aminte la vlăstarul sfânt
Ce din Eghina stă mereu de veghe.